



סדר נזיקין | מסכת בבא בתרא קנ"ט-קס"ה | שבת פרשת תולדות | ל' חשוון — ו' כסלו תשפ"ה (7-1 דצמבר 2024)
Seder Nezikin | Masechet Bava Batra 159-165 | Shabbat Parashat VaYetzei | 30 Cheshvan-6 Kislev (December 1-7)

הלימוד להצלחת חיילי צה"ל, רפואת הפצועים והשבת כל אחינו לביתם בכיטוחן

This learning is dedicated to the success of IDF soldiers, the healing of the injured, and the safe return of all our brothers and sisters to their homes.

אחינו כל בית ישראל
הנתונים בצרה ובשביה
העומדים בין בים ובין ביבשה
המקום ירחם עליהם
ויזיאתם מצרה לרוחה
ומאפלה לאורה
ומשעבוד לגאולה
השתא בעגלא ובזמן קריב
ונאמר אמן

*Our brethren, from among the entire Jewish People
who are in distress and captivity,
whether they be on the sea or dry land,
May God have mercy on them,
and bring them from distress to comfort,
and from darkness to light,
and from slavery to redemption,
now, swiftly, and soon.
And let us say: Amen.*

Daf 159: THE THIEF WHO SIGNED A DOCUMENT

דף קנ"ט: הגנב שחתום על שטר

According to *Din Torah*, a thief is disqualified from being a witness. From the moment a person steals money, he is disqualified from testifying. If he were to go to the *Beit Din* and testify, "I say such and such," he is told: "You are a thief. Until you do *teshuva* (repent), you are disqualified from giving testimony." It makes no difference whether the person is coming to testify about an incident that took place after he stole, or even if the person seeks to provide testimony about an incident that took place before he became a thief. If that individual had already stolen at the time of the testimony, that person is disqualified.

Nevertheless, some possibility does exist for the testimony of a thief to be accepted. In the case of a **person who signed a document and only afterward stole**, it is permissible to use the document with the thief's signature as proof of what is written in the document, even though at that very moment he is disqualified from offering oral testimony.



על פי דין תורה גזלן פסול לעדות. כלומר: אדם שגזל כסף, מאותו רגע הוא נפסל לעדות. אם הוא בא לבית דין ומעיד: ראיתי קר וכה, אומרים לו: אתה גזלת ועד שתחזור בתשובה - אתה פסול לעדות.

עם זאת, בכל זאת קיימת אפשרות כל שהיא שיקבלו עדות של אדם גזלן, זאת במקרה שאדם חתם על שטר ורק אחר כך הוא גזל, אפשר להשתמש בשטר הנושא את חתימתו כהוכחה לאמור בשטר, אף על פי שסכרע הוא כבר בעצם פסול לעדות.

Daf 160: A WIFE'S PROPERTY, FROM WHICH A HUSBAND BENEFITS

דף ק"ס: נכסי מלוג

Nichsei Melug are assets that belong to a married woman. When a married woman inherits land from her father, that land belongs to her. However, *Chachamim* stipulated that as long as she remains married, her husband retains rights pertaining to that asset. For example: The husband may rent the property and receive money for the rental, or work the land and keep the produce that grows on it. Should the husband die, or if they get divorced, the land reverts to the wife's full ownership.



נכסי מלוג הם נכסים של אישה נשואה אישה נשואה שירשה מאביה קרקע, הקרקע שייכת לה, אבל חכמים תיקנו שכל עוד היא נשואה יש לבעלה זכויות בנכס. כגון: הבעל יכול להשכיר את הקרקע ולקבל את כסף השכירות. אם הבעל מת או שהם מתגרשים, הקרקע חוזרת לבעלות מלאה של האישה.

What is the meaning of the words "*nichsei melug*"? "*Melug*" is an Aramaic word meaning "tearing off" or "plucking." For example, the activity of plucking the hairs from the head of an animal is called "*meligat ha'rosh*" (plucking of the head.) According to this explanation, "*nichsei melug*" are assets belonging to the wife the profits of which are "plucked" from her and given to her husband.

"מלוג" היא מילה ארמית שפירושה "תלישה", "לתלוש". למשל, הפעולה של תלישת שערות מראש הבהמה מכונה "מליגת הראש". לפי זה ההסבר הוא כי "נכסי מלוג" הם נכסים ששייכים לאישה, אך הרווחים נתלשים, נלקחים מן האישה, ושייכים גם לבעל.

Daf 161: AN ORDINARY DOCUMENT

A **“get”** commonly refers to a divorce document. But the *Ba’alei HaTosafot* (medieval *Talmudic* commentators) explain that, in the language of *Chazal*, other types of documents (e.g., promissory notes) are referred to as *“gittin”* (plural of *get*).

What constitutes a **“Get Pashut”**? Is there a document that is not considered **“ordinary”**? For example, there is a type of document which, while being written is folded, and then the ends are sewn closed. In contrast, **a regular document is written and witnesses sign on one side of the paper.**

There were *Amoraim* who, when asked to sign as witnesses on a document, would draw a special symbol instead of signing their names. For example: Rav would draw a picture of a fish; Rabbi Hanina drew an image of a palm tree; Rava Bar Rav Huna drew the sail of a ship. Even though they did not write their names, these drawings served as signatures, since everyone recognized the images.



דף קס"א: גֵּט פְּשׁוּט

גֵּט הוּא שְׁטָר גִּירוּשִׁין, בְּעֵלֵי הַתּוֹסְפוֹת מְסַבְּרִים שְׁבִשְׁפֹּת חֲז"ל גַּם שְׁטָרוֹת נוֹסְפִים, כְּגוֹן שְׁטָרֵי חוֹב, מְכוּנִים גִּטִּין.

מֵהוּ "גֵּט פְּשׁוּט", וְכִי יֵשׁ שְׁטָר שְׂאִינוּ פְּשׁוּט? יֵשׁ סוּג שְׁטָר שְׁתוּק כְּדִי הַכְּתִיבָה מְקַפְּלִים אוֹתוֹ וְתוֹפְרִים אוֹתוֹ. לְעוֹמֶת זֹאת, בְּשְׁטָר פְּשׁוּט, שְׁטָר רְגִיל, כּוֹתְבִים אֶת הַשְׁטָר וְהַעֲדִים חוֹתְמִים, כְּרָגִיל, בְּצַד אֶחָד שֶׁל הַנִּיר.

הֵיוּ אַמּוֹרָאִים שֶׁכָּאֶשֶׁר בִּיקָשׁוּ מֵהֶם לְחַתּוֹם כְּעֵדִים עַל שְׁטָר הֵם רָשְׁמוּ סִמֵּן מִיּוֹחַד בְּמָקוֹם לְחַתּוֹם בְּשֵׁמֶם. כְּגוֹן: רַב הָיָה רוֹשֵׁם צִיּוֹר שֶׁל דָּג; רַבִּי חֲנִינָא רָשַׁם צִיּוֹר שֶׁל דָּקְלָה; רַבָּא בַר רַב הוֹנָא רָשַׁם צִיּוֹר שֶׁל תוֹרָן סְפִינָה. אָף עַל פִּי שְׁהֵם לֹא כָּתְבוּ אֶת שְׁמֵם צִיּוֹר זֶה מוֹעִיל בְּתוֹר חֲתִימָה, כִּי הַכֹּל יֵדְעוּ שְׂזוּהֵי חֲתִימָתָם.

Daf 162: A REGULATION TO PREVENT LYING ON DOCUMENTS דף קס"ב: תַּקְנָה לְמַנִּיעַת שְׁקָרִים בְּשְׁטָרוֹת

A *shtar chov* (promissory note) is invalid when it is possible to forge it or add items into it. For example, a document would be invalid if the upper portion contained the details of the sale of a field and the lower portion had the signatures of witnesses, but there was also a large empty space in between, where something could have been added after the document was signed.

Why? Because the buyer could add in that after three years the seller must refund half of the payment, or the like. The *Beit Din* would have no choice but to believe the buyer, since the witnesses' signatures remained on the bottom of the document. To prevent such complications, *Chazal* ruled that **if there is a space of two lines between the provisions/ contents and the signatures of the witnesses, the document is invalid.** However, if there is one line of empty space, the document remains valid because it is very hard for the witnesses to be accurate and write their signatures so close to the body of the document.



שְׁטָר חוֹב שֶׁאֶפְשֶׁר לְזַיְפוֹ אוֹ לְהוֹסִיף בוֹ פְּרָטִים - פּוֹסוּל לְמַשָּׁל, שְׁטָר שֶׁבְּחֻצּוֹ הָעֲלִיּוֹן נִכְתְּבוּ פְּרָטֵי מְכִירַת שָׂדֶה, וְהַעֲדִים חֲתָמוֹ בְּתַחֲתִית הַשְׁטָר, כֶּךָ שְׁנוֹתֵר מְקוֹם רֵיק בֵּין הַחֶלֶק הָעֲלִיּוֹן לְבֵין חֲתִימַת הָעֵדִים - שְׁטָר זֶה פּוֹסוּל.

מֵדוּעַ? מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹנֵה שֶׁמַּחֲזִיק אֶת הַשְׁטָר יְכוּל לְהוֹסִיף בוֹ כְּכֹל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, לְפִיכָּה הוּרוּ חֲז"ל: אִם יֵשׁ מְרַחֵק שֶׁל שְׂתֵי שׁוֹרוֹת חֲלָקוֹת בֵּין הָאִמּוֹר בְּשְׁטָר לְחֲתִימַת הָעֵדִים - הַשְׁטָר פּוֹסוּל. אוּלָם שׁוֹרָה אַחַת חֲלָקָה אֶפְשֶׁר לְהוֹתִיר, כִּי קָשָׁה מְאֹד לְעֵדִים לְדַיֵּק לְקָרֵב אֶת חֲתִימוֹתֵיהֶם כָּל כָּהֵן.

Daf 163: FAITHFULLY SERVING THE PUBLIC

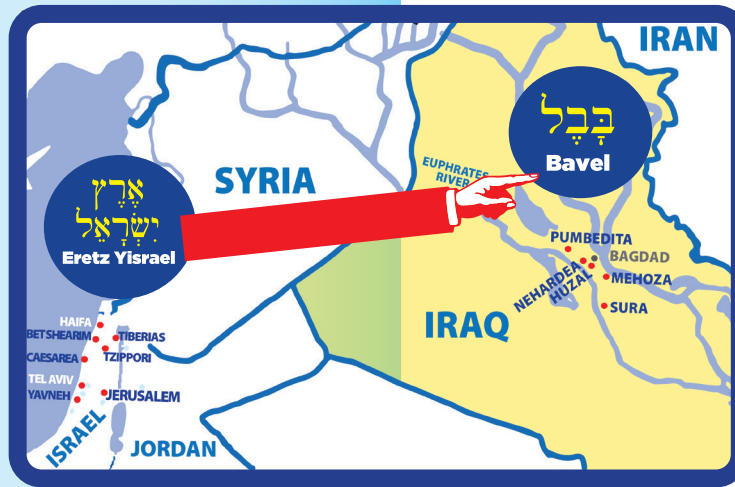
דף קס"ג: העיסוק בצורכי ציבור באמונה

In the Babylonian *Talmud*, many *Amoraic* statements and *halachot* are mentioned as having been sent from *Eretz Yisrael*. When *talmidei chachachim* in Babylonia learned such teachings, they would say: **"Shalchu mi'tam"** (sent from there, i.e., *Eretz Yisrael*).

פעמים רבות מובאות בתלמוד הבבלי אמרות והלכות שנשלחו מארץ ישראל. כאשר היו תלמידי החכמים בבבל לומדים שמועות אלו, פתחו ואמרו: **"שלחו מתם"** - שלחו משם, מארץ ישראל.

In *Masechet Sanhedrin*, it says that the source of all these word-of-mouth teachings is Rabbi Elazar. In one such teaching, Rabbi Elazar stated that it is preferable to engage in *Torah* study with a group of people because when many people learn together the words are best understood. Rabbi Elazar was appointed to the position of *"Parnas"* (the person responsible for providing for the needy from charitable funds).

במסכת סנהדרין נאמר שבעל כל השמועות הללו הוא רבי אלעזר. באחת השמועות הללו אומר רבי אלעזר שטוב לעסוק בתורה בחבורה, כי כאשר רבים לומדים יחד מתבררים הדברים היטב. רבי אלעזר קיבל על עצמו מינוי של פרנס - עליו הוטל לפרנס עניים מכספי צדקה.



Daf 164: MALICIOUS SPEECH

דף קס"ד: לשון הרע

Rabbi Yehudah HaNasi, redactor and editor of the *Mishnah*, had several sons who were *talmidei chachamim*. On this *daf* the *Talmud* relates two incidents involving his son Rabbi Shimon. A document was brought to Rabbi Yehudah HaNasi that he thought was not written properly. For some reason, Rabbi Yehudah HaNasi (often referred to in the *Talmud* and otherwise as "Rabbi") assumed that the document had been written by his son, Rabbi Shimon and, therefore, he looked at him disapprovingly. But Rabbi Shimon told his father that he had not written it, but Rabbi Yehudah Hayyata had done so. **Rabbi responded, "Distance yourself from lashon hara (malicious speech)."** Rabbi Yehudah HaNasi here was, in effect, saying: "You should only have told me that you did not write it. Why did you need to tell me who wrote the deficient document?"

לרבי יהודה הנשיא, מסדר המשנה, היו כמה בנים תלמידי חכמים, בדף זה מביא התלמוד שני מעשים שאירעו עם בנו, רבי שמעון. פעם אחת הובא לפני רבי שטר מסוים שרבי חשב שהוא נכתב שלא כהוגן. מסיבה מסוימת חשב רבי שבנו רבי שמעון כתב שטר זה ולפיכך הוא הביט בו בפנים זועפות. אמר לו רבי שמעון: "לא אני כתבתי את השטר אלא אדם המכונה רבי יהודה חיטא". הגיב רבי ואמר לו: "היזהר להתרחק מלשון הרע". רבי התכוון לומר לו: הנה עליך לומר שאתה לא כתבת, אך מדוע היית צריך לספר לי מי כתב את השטר הלוקי?



Daf 165: A HINT OF MALICIOUS SPEECH

דף קס"ה: אַבְק לְשׁוֹן הָרַע

In the *Talmud*, *Chazal* state there is one prohibition from which people are generally not spared: *Issur avak lashon hara* (the prohibition against a hint of malicious speech). *Avak Lashon Hara*, literally "the dust of evil speech," refers to a story told without any bad intention but that nevertheless, might be interpreted by the hearer (or reader) negatively.

Rashbam gives an example: If a person says, "There is smoke rising from the chimney of so-and-so's home every day," such words would not remotely appear to be *lashon hara*. However, it might be understood by the hearer that excessive cooking is done in that home for over-indulgent parties, otherwise, why would smoke rise from the chimney every single day?

Thus, there is **sometimes the potential for completely innocent words or phrases to be considered *avak lashon hara***. It is very difficult for anyone to guard against violating this prohibition. However, the Chofetz Chaim states that someone who decides to be careful and conscientious about this is guaranteed to succeed.



חז"ל בתלמוד אמרו שיש איסור שִׁבְנֵי אָדָם אֵינָם ניצולים מִמֶּנּוּ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל: איסור "אַבְק לְשׁוֹן הָרַע". אַבְק לְשׁוֹן הָרַע הוּא סִפּוּר שְׂאִינוּ נֶאֱמַר מִתּוֹךְ כּוֹנֵה רָעָה, אוֹלָם עֲלוּל לְהִשְׁתַּמֵּעַ מִכֶּה כִּי פְלוֹנִי הוּא בְּעַל מִידָה מְגוּנָה.

הַרְשָׁב"ם מְבִיא דוּגְמָא לְכָה: אָדָם הַמְסַפֵּר: רָאוּ, בְּבֵית פְּלוֹנִי כָּל הַיּוֹם עוֹלָה עָשָׁן מִן הָאֲרוֹבָה. דְּבָרִים אֵלֶּה אֵינָם לְשׁוֹן הָרַע, בְּרָם, עֲלוּל לְהִשְׁתַּמֵּעַ מִכֶּה כְּאִילוּ בְּבֵית פְּלוֹנִי כָּל הַיּוֹם מְבַשְׁלִים אוֹכֵל וְעוֹשִׂים סְעוּדוֹת וּמְסִיבוֹת, אַחֲרֵת, מִדּוּעַ עוֹלָה שֵׁם כָּל הַיּוֹם עָשָׁן הַתְּנוּרָה?

אִם כֵּן, אִפּוֹא, רוֹאִים אֲנוּ שְׁלִפְעָמִים אֶפִּילוּ דִּיבּוּרִים תְּמִימִים עֲלוּלִים לְהַחֲשֵׁב אַבְק לְשׁוֹן הָרַע. מוּבֵן שֶׁקְּשָׁה מְאוֹד לְהִזְהֵר מִכֶּה, אֲךָ הַחֲפֵץ חַיִּים אוֹמֵר שְׂמִי שְׂמַחֲלִיט לְהִזְהֵר מִכֶּה וְלִשִׁים לֵב מוּבַטַּח לוֹ, לְדַבְּרִי, שְׂיִצְלִים.



D'VAR TORAH: PARASHAT VAYETZEI

דְּבַר תּוֹרָה: פְּרַשַׁת וַיֵּצֵא

As Ya'akov and his household fled from Lavan, Rachel took Lavan's terafim (household idols), motivated by a desire to eliminate idol worship from her father's life. When Lavan accused Ya'akov of stealing these idols, Ya'akov, unaware of what Rachel had done, replied inadvertently with a curse: "But anyone with whom you find your gods shall not remain alive!" Ya'akov certainly did not intend to harm or curse his beloved wife Rachel, but his words unintentionally contributed to her untimely death while they were on their journey. This narrative from the Torah illustrates **the profound impact of human speech**, which has the power to transform and enhance the world, but also to destroy and end lives, even when there is no such intent.

בְּעַת בְּרִיחָתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב וּבְנֵי בֵיתוֹ מִלָּבָן, נוֹטְלֵת רַחֵל אֶת הַתְּרָפִים שֶׁל לָבָן, מִתּוֹךְ רְצוֹן לְסַלֵּק מֵעַל אָבִיהָ אֶת עֲבוֹדַת הַפְּסִלִים. כְּשֶׁלָּבָן מַעֲלָה בְּפָנָיו יַעֲקֹב אֶת הַטַּעֲנָה כִּי הוּא גָּנַב לוֹ אֶת הַתְּרָפִים, מְשִׁיב יַעֲקֹב וְאוֹמֵר מִבְּלִי לְהִתְפַּוֵּן: "עִם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה". יַעֲקֹב כְּמוּבֵן שֶׁלֹּא מִתְפַּוֵּן לְקַלֵּל וּלְפַגַּע בְּרַחֵל אֲשֶׁתוֹ הָאֲהוּבָה, אֲךָ אֲמִירָתוֹ זוֹ הִיא אֲחַד מֵהַגּוֹרְמִים לְמוֹתָהּ שֶׁל רַחֵל בְּגִיל צָעִיר בְּהִיּוֹתָם בְּדֶרֶךְ. בְּכֶה מְלַמֵּדֵת אוֹתָנוּ הַתּוֹרָה עַל כּוֹחַ הַגְּדוּל שֶׁל דְּבוּרוֹ שֶׁל הָאָדָם, אֲשֶׁר בִּיכָלְתוֹ לְקַדֵּם אֶת הָעוֹלָם וְלְהִיטִיב עִמוֹ, אֲךָ גַּם לְהַרְסוֹ וְלְהַמִּיתוֹ, זֵאת אֵת אֶפְלוּ בְּמִקּוֹם בּוֹ הָאָדָם כָּלֵל לֹא מִתְפַּוֵּן.